

правъ напрѣдъ си и му ся смѣали. Горкытъ старецъ из-  
блѣскуванъ отъ мѣсто на мѣсто стигва дѣто сѣдѣли въ  
театра присѣтствующитъ тамо посланници Спартанци. Тѣ  
тутакъси ставать съ почитаніе и турятъ стареца по ме-  
жду си да сѣдне. Всичкото събраніе като вижда това еква  
отъ най-живы въсхваленія. Сълзы рукижли тутакъ си отъ  
очитѣ на стареца, който извикаль: «Атинейцитѣ знаѣтъ  
що е благопристойно, но Спартанцитѣ го вършатъ.»

Ный смы дѣлъжни всїду и всякаждѣ да почитамы ста-  
ростътѣ. И ако бы старецъ нѣкой да има нуждѣ отъ нѣ-  
що. Ако е уморенъ или нѣма дѣ да сѣдне, трѣба да  
побѣрзамы да му дадемъ столь, и ако нѣма другъ да му  
поднесемъ свойтъ и да постоимъ правы ный. А въ пѣтътъ  
кога срѣщнемъ старъ человѣкъ, трѣба да ся стѣписвамы  
и да му струвамы пѣть и да го поздравявамы благолѣпно  
и съгласно съ възрастъ-тъ му.

Когато смы на събраніе и говори нѣкой старецъ, трѣ-  
ба да слушамы съ вниманіе и да го непрѣсичамы. Възможно  
е человѣкъ на такъвъ възрастъ въ прикаскитѣ си да бѣ-  
де малко и отегчителенъ или и да каже нѣщо не право,  
и тогазъ еще трѣба да прѣмѣлчавамы и да жъртвуувамы  
спрямо старческий му възрастъ малкото си честолюбіе.

---

### Бѣгай отъ опивателъшитѣ питія.

Чутовнитъ Персийский царь Кыръ, когато бѣлъ момче на два-  
надесетъ години, отишель наедно съ майкѫ си да поживѣйтѣ нѣ-  
колько врѣме у дѣдовъ му. Дѣдо му бѣлъ Мидийский царь Асті-  
агъ. Кыръ бѣлъ либаво и приказливо момче, и дѣдо му скоро го  
обыкнажль и много ся благодарялъ отъ другарството му.

Единъ денъ на обѣдъ Астіагъ похвалилъ искуството на виночер-  
пеща си, а Кыръ казаль на дѣда си, че това искуство не было нѣ-  
коя голѣма работа, че можаль и той да направи това, ако бы му ся  
дозволило. И като му дали волѣ, той става, измыва чашѣтѣ и тѣй  
спретно и срачно, както виночерпеща, налива и подава на дѣда си.

«Кыре, казаль дѣдо му, като поель чашѣтѣ, всичко направи  
както виночерпеща, искусно и хубаво, едно нѣщо само забрави та  
не направи.»

«Дѣдо, рекль Кыръ, не съмъ забравилъ. Азъ знаѣтъ че като ви-  
ночерпецъ трѣбаше да пійнѫ отъ чашѣтѣ коіжто ви подносимъ, но